

- 4) Δύνатаι η χορηγούμενη στον επιβάτη, δυνάμει του εθνικού δικαίου, μείωση της τιμής (εγγύηση) από τον ταξιδιωτικό πράκτορα και/ή η αποζημίωση ως αντιστάθμισμα για την καθυστέρηση μιας πτήσεως να εκπέσει από την αποζημίωση που οφείλει να καταβάλει ο πραγματικός αερομεταφορέας, σύμφωνα με το άρθρο 7 (δικαίωμα αποζημίωσης) του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, ως αντιστάθμισμα για την ίδια καθυστέρηση (άρθρο 12);
- 5) Εάν επιτρέπεται η έκπτωση: Δύνатаι ο αερομεταφορέας να προβαίνει σε αυτήν πάντοτε ή η δυνατότητα αυτή εξαρτάται από το αν και κατά πόσον τούτο επιτρέπεται από την εθνική νομοθεσία ή κρίνεται εύλογο από το δικαστήριο;
- 6) Εάν η εθνική νομοθεσία ή η κρίση του δικαστή έχουν καθοριστική σημασία: Καλύπτει η προβλεπόμενη από το άρθρο 7 του κανονισμού αποζημίωση μόνον την ταλαιπωρία και την απώλεια χρόνου που έχουν υποστεί οι επιβάτες λόγω καθυστέρησης της πτήσεως ή καλύπτει και τις υλικές ζημιές που απορρέουν από αυτή;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και μεταίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 14 Ιανουαρίου 2015 — Universal Music International Holding BV κατά Michael Tétreault Schilling κ.λπ.

(Υπόθεση C-12/15)

(2015/C 089/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Universal Music International Holding BV

Αναρρεσίβλητοι: Michael Tétreault Schilling, Irwin Schwartz και Josef Brož

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 5, αρχή και σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ως «τόπος όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός» δύνатаι να θεωρηθεί ο τόπος σε κράτος μέλος όπου επήλθε η ζημία, αν η ζημία αυτή συνίσταται αποκλειστικά σε περιουσιακή ζημία η οποία απορρέει ευθέως από παράνομη πράξη τελεσθείσα σε άλλο κράτος μέλος;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:
 - α) Βάσει ποιου κριτηρίου ή από ποια σκοπιά πρέπει το εθνικό δικαστήριο, κατά την εξέταση της διεθνούς δικαιοδοσίας του δυνάμει του άρθρου 5, αρχή και σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001, να καθορίσει αν στη συγκεκριμένη περίπτωση πρόκειται για περιουσιακή ζημία απορρέουσα ευθέως από παράνομη συμπεριφορά («αρχική περιουσιακή ζημία» ή «άμεση περιουσιακή ζημία»), ή για περιουσιακή ζημία απορρέουσα από επελθούσα αλλού αρχική ζημία ή για ζημία αποτελούσα το επακόλουθο ζημίας επελθούσας αλλού («επακόλουθη ζημία» ή «έμμεση περιουσιακή ζημία»);

- β) Βάσει ποιου κριτηρίου ή από ποια σκοπιά πρέπει το εθνικό δικαστήριο, κατά την εξέταση της διεθνούς δικαιοδοσίας του δυνάμει του άρθρου 5, αρχή και σημείο 3, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001, να καθορίσει τον τόπο όπου, στη συγκεκριμένη περίπτωση, επήλθε ή θεωρείται ότι επήλθε η — άμεση ή έμμεση — περιουσιακή ζημία;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει ο κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο, το οποίο πρέπει να εξετάσει αν στη συγκεκριμένη περίπτωση έχει διεθνή δικαιοδοσία βάσει του κανονισμού αυτού, οφείλει να στηρίξει την κρίση του στους σχετικούς ισχυρισμούς του ενάγοντος ή του αιτούντος, ή υπό την έννοια ότι το εν λόγω δικαστήριο οφείλει επίσης να λάβει υπόψη όσα ο εναγόμενος ή ο καθού προέβαλε για να αμφισβητήσει τους πιο πάνω ισχυρισμούς;

(¹) Κανονισμός του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Ιανουαρίου 2015 το Βασίλειο της Ισπανίας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 13 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-481/11, Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-26/15 P)

(2015/C 089/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Rubio González)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το ανααιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να δεχθεί την αίτηση αναίρεσεως και να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-481/11, Ισπανία κατά Επιτροπής·
- να ακυρώσει το παράρτημα I, μέρος Β2, σημείο VI, παράγραφος Δ, πέμπτη περίπτωση, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 543/2011 (¹) της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά τους τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών.
- να καταδικάσει την αναρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Πλάνη περί το δίκαιο σε ό,τι αφορά την έκταση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Το σκεπτικό στο οποίο στηρίζεται το Γενικό Δικαστήριο δεν συμβιβάζεται με την ανάγκη να εμφανίζει η αιτιολογία ενός κανονισμού σαφή και μη διφορούμενο χαρακτήρα ώστε να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ. Πράγματι, το Γενικό Δικαστήριο καταλήγει να συμπληρώνει τα κενά της αιτιολογίας του προσβαλλόμενου κανονισμού και υποκαθιστά την αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξεως με τη δική του αιτιολογία.

Πλάνη περί το δίκαιο σε ό,τι αφορά την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου επί του ζητήματος αυτού δεν στηρίζεται σε πρόσφορα κριτήρια για την πραγματοποίηση της συγκρίσεως. Το Γενικό Δικαστήριο βασίζει το σκεπτικό του σε ένα υποτιθέμενο πασιγνώστο γεγονός το οποίο στερείται πραγματικής και επιστημονικής βάσεως, όπως είναι η διάκριση μεταξύ χοντρόφλουδων και λεπτόφλουδων φρούτων και η υπαγωγή των εσπεριδοειδών στην πρώτη κατηγορία.